

SMILJAN TROBIŠ

Duša in telo

Duša in telo

Duša srečna počiva
v minljivi posodi,
telo prebadajo duhovi,
ki prihajajo
iz skaljenih izvirov.

Bolečina izgine,
pusti oborine kristalov,
kot bi se zvezde nalepile
na notranje nebo.

V dlani

Topla,
najnežnejša dlan
me zajema od spodaj.
Nosi me.
Ničesar več
mi ni potrebno storiti.

Ko sem sam

Nisem sam,
moja samota je sladka in
topla.
V tehtanjih srca,
v pogovorih z njimi,
ki mi dajejo gotovost,
v prošnjah za popolno
odpuščanje
najdem odgovore na pestrost
žitja
in na skrivnosti nevidnega.

Napetosti minejo,
ure tiktakajo besede zahvale.

Ti in jaz

Ne poslušam več
ne tvojega ne svojega telesa.
Lebdim.
Sem bolj duša
kot njena posoda
Valujem spoznanja,
ki prihajajo iz najinih besed
in me rešujejo
pred teboj in pred menoj.

Gotovost

Odkar se je zvezda
izpovedala zvezdi,
trdnost iščem zgoraj.
Dolgo sem jo bil negoval v
sebi.
A zamajala se je in spoznal
sem,
kako sem slaboten.
Ostalo me je toliko,
da sem sklenil roke
in se z zaupanjem ozrl navzgor
k neizrekljivemu viru,
k neminljivi tolažbi,
k besedam,
ki so prerasle v darovanje ...

V zvezdni noči

Slike dneva so obledele. Kot bi
minilo sto let
od dnevnih opravkov, stikov in
večerne daritve.
Noč je bližja onemu svetu,
kjer se relativnost človeškega
poenoti
v izpolnitev pričakovanega.
Zvezde vidijo vse.
Nismo pozabili gledati v nebo,
umirimo se ob pogledu v
indigasto modrino.
Velika topla roka nas zajame
od zadaj,
dviguje v mir gotovosti.
Biseri so nastali v školjkah
teles
ob tokovih velikega oceana,
prinašajo, kar potrebujemo
in odnašajo še več.
Potopljeni v toplo noč smo živi
mrtveci,
a mrtvi le začasno in za ta svet.
Toplina se razrašča v vse celice
telesa,
ko se počasi prepuščamo
sanjam
in tokovom tihega
nastajanja ...

Osamljenosti ni

Uidem samemu sebi,
potrkam na vrata slehernika.
Če ljubezni ne bi imel,
bi me bilo strah.
Pretirana previdnost
me hromi.
Odpiram srca,
da bi se povezal za prihodnost.

Nazaj v raj

Raj je bil v meni,
ko je čisto srce pelo resnico.
Samo pogled in nekaj besed
in dvignil se je pokrov pekla.
Iz njega so gore misli planile
in me mučile,
dokler se nisem očistil
z novo pesmijo.

Večerna molitev

Izročam ti, kar me teži –
strah v ljubezni se topi,
hvala ti za dneve milosti!
Vse rešuješ ...

Skrbi ti izročim,
napetosti sprostim,
darujem sebe, dan,
in sem darovan ...

Vse je ravno, ni temin,
srečno plavam v tebi,
ni globin, vest je mirna,
lahko se vrnem – k sebi.